

Nr 232.

Godkänd av första kammaren den 20 maj 1932.

Godkänd av andra kammaren den 20 maj 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående viss lindring i betalningsskyldigheten för statslån till Östra centralbanans järnvägsaktiebolag m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 49.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 15 januari 1932 avlåten proposition nr 38 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva *dels* att lindring i betalningsskyldigheten för Östra centralbanans järnvägsaktiebolags statslån må beviljas på sätt och under villkor, som i statsrådsprotokollet förordats, *dels ock* att nämnda bolag må på enahanda villkor under i statsrådsprotokollet angiven tid för egen räkning disponera två in-teckningar, vardera å 50,000 kronor med ränta, beviljade respektive den 7 oktober 1901, § 390, i järnvägen Linköping—Vimmerby och den 3 december 1906, § 487, i järnvägen Vimmerby—Hultsfred.

Av utredningen framgår, att Östra centralbanans järnvägsaktiebolag för närvarande icke är i stånd att samtidigt fullgöra betalningsskyldigheten för statslånen och de lån hos enskilda, för vilka bolaget häftar i skuld, samt att eftergifter från långivarnas sida måste lämnas för att bolaget icke skall nödgas gå i konkurs. Det förslag till skuldreglering, som framlagts i den nu föreliggande propositionen, innebär, att staten skulle träda emellan genom att medgiva den erforderliga lindringen i betalningsskyldigheten för bolagets statslån. Detta skulle ske på det sätt, att de

under åren 1930 och 1931 debiterade oguldna räntebeloppen för nämnda lån skulle avskrivas samt ränte- och amorteringsfrihet beviljas bolaget för åren 1932—1934. I samband härmed skulle de i 1930 och 1931 års annuiteter ingående amorteringsbeloppen återföras till ej förfallen kapitalskuld. Tillika skulle emellertid fullmäktige i riksgäldskontoret bemyndigas att, efter förnyad utredning och i mån av behov, för högst två år i sänder bevilja enahanda eftergifter å betalningsskyldigheten för åren 1935—1941, som föreslagits för åren 1932—1934.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter och i betraktande av vad såväl fullmäktige i riksgäldskontoret som föredragande departementschefen anfört finner riksdagen sig böra medgiva, att bolaget erhåller den i propositionen föreslagna lindringen i betalningsskyldigheten för sina statslån, i vad denna lindring avser åren 1930—1934. Vad däremot angår åren 1935—1941 är riksdagen icke beredd att på grundval av den nu föreliggande utredningen medgiva, att bemyndigande lämnas riksgäldsfullmäktige att under nämnda år bevilja bolaget eftergifter i dess betalningsskyldighet till staten. Riksdagen håller före, att därest bolaget efter utgången av år 1934 alltjämt skulle i sådant avseende vara i behov av stöd från statens sida, frågan härom bör göras till föremål för prövning av Eders Kungl. Maj:t och riksdagen. En sådan handläggning av berörda fråga har riksdagen ansett lämplig icke minst med hänsyn till att utgångspunkterna för bedömandet av densamma kommit att i viss mån förändras därigenom att riksdagen bifallit det förslag om ändring av § 60 i riksgäldskontorets reglemente, vilket riksdagens bankoutskott framlagt i sitt memorial nr 48 i syfte bland annat att i sådana fall som det här förevarande möjliggöra ett bättre tillvaratagande av statens intressen såsom fordringsägare än hittills kunnat ske. Vid nu angivna förhållanden har riksdagen för sin del ansett sig icke kunna bifalla det föreliggande förslaget i den del, som innefattas i punkt 3) av de å sid. 12 i förevarande proposition intagna grunderna.

Vad slutligen beträffar förslaget, att bolaget skulle för belåningsändamål äga under den tid, då annuiteter å statslånen enligt lämnat medgivande ej erläggas, disponera två angivna inteckningar å tillhoppa 100,000 kronor, har riksdagen icke velat motsätta sig detsamma.

Vad i övrigt i propositionen föreslagits föranleder icke erinran eller särskilt yttrande från riksdagens sida.

Åberopande det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, medgivit,

dels att lindring i betalningsskyldigheten för Östra centralbanans järnvägsaktiebolags statslån må beviljas på sätt och under villkor, som i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 15 januari 1932 förordats, med den jämkning, som av riksdagen ovan angivits;

dels ock att nämnda bolag må på enahanda villkor under i statsrådspro-

tokollet angiven tid för egen räkning disponera två in-teckningar, vardera å 50,000 kronor med ränta, beviljade respektive den 7 oktober 1901, § 390, i järnvägen Linköping—Vimmerby och den 3 december 1906, § 487, i järnvägen Vimmerby—Hultsfred.

Stockholm den 20 maj 1932.

Med undersätlig vördnad.
